

som Kasserne vil komme til at afholde i Anledning af de kroniske Sygdomme. Her maa det tages i Betragtning, at af de 168 000 kronisk syge Medlemmer af Kasserne vil langt den største Del være over 60 Aar. Af den ovenfor citerede Statistik i Sygekasseudvalgets Betænkning fremgaar det, at af de kronisk syge er 26 pCt. under 50 Aar, 19 pCt. mellem 50 og 60 Aar, 23 pCt. mellem 60 og 70 Aar og 32 pCt. over 70 Aar, over Halvdelen (55 pCt.) er altsaa over 60 Aar. Det maa antages, at for Flertallet af de kronisk syge over 60 Aar, vil Sygdommen eller Invaliditeten være af en saadan Art, at der ikke kræves langvarig Hospitals- eller Sanatoriebehandling m. v. Man kan da maaske regne med, at Kasserens Udgifter i Anledning af de kroniske Sygdomme vil være af samme Størrelse pr. Medlem som Udgifterne i Almindelighed.

I Aaret 1917 udgjorde for samtlige Sygekassemedlemmer:

Den gennemsnitlige Udgift til Dagpenge.....	Kr. 3,11 pr. Medlem.
— — — — Sygehus	— 1,72 — —
— — — — Lægehjælp.....	— 5,56 — —
— — — — Medicin	— 1,18 — —

I alt... Kr. 11,57 pr. Medlem.

For de 84 000 kronisk syge Medlemmer, som ikke falder ind under Invaliditetsloven, vil den gennemsnitlige Udgift om Aaret altsaa være Kr. 11,57 eller afrundet 12 Kr., men heraf maa Halvdelen antages at blive afholdt af Kommunerne i Henhold til Fattiglovens § 63. Kassernes Andel bliver altsaa 6 Kr. pr. Medlem, i alt $84\ 000 \times 6 = 504\ 000$ Kr.

For de 84,000 kronisk syge, som falder ind under Forslaget til Lov om Invalidrente, vil Udgifterne udgøre det samme Beløb med Undtagelse af Dagpengene, altsaa $Kr. 11,57 \div Kr. 3,11 = Kr. 3,46$ pr. Medlem eller afrundet opad Kr. 3,50. Halvdelen heraf, altsaa Kr. 1,75, vil det paahvile Sygekasserne at udrede, medens Resten af Beløbet udredes af Kommunerne i Henhold til Fattiglovens § 63. Kassernes Andel bliver herefter $84\ 000 \times 1,75 = 147\ 000$ Kr., hvilket Beløb Staten skal refundere Sygekasserne.

7. Angaaende Størrelsen af Statens Tilskud til Sygekasserne til Dækning af Administrationsudgiften for de kronisk syge Medlemmer er det ikke let paa Forhaand at foretage nogen Beregning. Dog maa det antages, at Beløbet pr. Medlem ikke vil overstige $\frac{1}{3}$ af Kassernes gennemsnitlige Administrationsudgift pr. Medlem i Almindelighed. Det vil jo formodentlig kun dreje sig om et mindre Antal Kasser, hvis Administrationsudgifter for de kronisk syge vil blive refunderede. Antager man nu, at Udgiften pr. Medlem vil blive $\frac{1}{3}$ af Administrationsudgifterne pr. Medlem i Almindelighed, vil det samlede Beløb udgøre, da Administrationsudgiften pr. Medlem i 1917 androg 1,08 Kr., $168\ 000 \times \frac{1}{3} \times 1,08 = ca. 60\ 000$ Kr.

Det samlede forøgede Statstilskud som Følge af de foreslaaede Ændringer i Sygekasseloven er altsaa:

1. Ophævelse af § 13, 5te Stykke.....	ca. 50 000 Kr.
2. 3 Kr. til alle Sygekassemedlemmer.....	- 1 211 000 —
3. $\frac{1}{4}$ af Medicinudgiften	- 325 000 —
4. Grænsen for Størrelsen af Statstilskud i Forhold til Dagpenge og Barselhjælpen bortfalder	- 275 000 —
5. Pengehjælpens Maksimum forhøjes til Kr. 4,50	- 10 000 —
6. Godtgørelse af Udgifter til kronisk syge:	
a. Kronisk syge, som ikke er Invalidere	- 504 000 —
b. Kronisk syge, som falder ind under Loven om Invalidrente	- 357 000 —
7. Tilskud til Dækning af Administrationsudgifter for kronisk syge	- 60 000 —

I alt... ca. 2 792 000 Kr.

Statens Udgift, som følger af de foreslaaede Ændringer, skulde altsaa beløbe sig til i alt ca. 2,8 Mill. Kr., men det siger sig selv, at Beregningerne paa mange Punkter kun er baseret paa mere eller mindre paalidelige Antagelser.